

Vi har ikke længer de Sejlskibe, som førdes paa de store Verdenshave, hvori den bedste Uddannelse faas, og jeg tror, at selv om vi lader os nøje med, at Uddannelsen foregaar i Skibe paa mindst 50 Tons i Stedet for nu mindst 60, vil det ikke hjælpe, thi om Bord i saadanne Skibe vil den gode Uddannelse ikke kunne faas, som betinger den gode Styrmand. Den faas kun i de større Skibe. Jeg udtalte ved første Behandling af Lovforslaget, at man i England og ligeledes i Norge er gaaet helt bort fra Kravet om Togt i Sejlskibe. Det er to af Verdens mest søfarende og mest intelligente Nationer, og kan *de* gøre det, kan *vi* sandelig ogsaa. Det vil være for stædigt at blive ved at holde paa Kravet om to Aars Uddannelse i Sejlskib. Udvalget har foreslaaet at lempe Kravet ved kun at kræve halvandet Aars Uddannelse. Det er en meget beskeden Lempelse, og ingen skal faa mig til at tro, at det vil frembringe en daarlig Styrmandsstand i Danmark, at vi indfører den Lempelse. Jeg havde oprindelig foreslaaet at nedsætte de to Aar til eet Aar, men jeg er gaaet med til at kræve halvandet Aar. Det er efter min Mening det meste, vi kan kræve.

Jeg vil meget anbefale, at der stemmes for Ændringsforslaget under Nr. 1. Vi gør sikkert ingen Skade derved, og skulde Vedtagelsen af det nødvendiggøre en lille Ændring i Søneringsloven, kom vi nok ogsaa over det.

Ordføreren (M. C. Jensen): Den højtærede Minister spurgte, om Udvalget maatte mene, at Nedsættelsen af Kravet om Sejlskibsfart fra to Aar til halvandet Aar omfatter dem, der skal være Skibsbefalingsmænd i Sejlskibsfarten. Dertil vil jeg svare, at jeg mener, den skal gælde alle, der ønsker at komme ind paa en Navigations-skole for at tage Styrmandseksamen. Det fremgaar tydeligt af § 2, at den, der ønsker at indstille sig til Styrmandseksamen, skal have faret til Søs i mindst 4 Aar, hvoraf mindst 2 Aar i søgaaende Sejlskib. Vedkommende vil saa efter at have taget Styrmandseksamen kunne vælge, hvorvidt han vil gaa i Dampskibs- eller i Sejlskibsfart. Jeg tror, det vilde være uheldigt, om man fik to Kategorier af Styrmand, hvoraf den ene, omfattende dem, der ikke har sejlet i mere end halvandet Aar, kun kunde beskæftiges i Dampskibe, medens de, der skulde være Styrmand eller Skibsførere i Sejlskib, skulde have et halvt Aar længere Sejlskibsfart.

Jeg er ked af, at den højtærede Minister ser saaledes paa dette Forhold, som han gør. Jeg indrømmer, at Ministeren ikke har givet Tilslutning til vort Standpunkt, men Ministeren har heller ikke taget Afstand fra det. Jeg gør opmærksom paa, at der ikke er Tale om at rokke ved Kravet om 4 Aars praktisk Uddannelse for dem, der indstilles til Styrmandseksamen. Det eneste, der rokkes ved, er dette, at af de 4 Aar skal 2 Aars Fart være i søgaaende Sejlskib, idet vi her foreslaar halvandet i Stedet for 2 Aar. Den højtærede Minister siger, at han ikke er Fagmand, og det gælder jo ogsaa i nogen Maade om den ærede sidste Taler. Jeg kan da smigre mig med at være noget Fagmand paa dette Omraade. Og for mig staar det saaledes, at der ikke vil gaa noget i Stykker ved, at man nedsætter Kravet om Sejlskibsfart fra 2 til 1½ Aar. De paagældende skal jo have den samme Undervisning, hvad enten der kræves 1½ eller 2 Aars Uddannelse i søgaaende Sejlskib. De skal have i alt 4 Aars praktisk Uddannelse, men medens efter Lovforslaget 2 Aars Uddannelse kan foregaa i Damp- eller Motorskib og 2 Aars Uddannelse i Sejlskib, vil efter Ændringsforslaget 2½ Aar kunne foregaa i Damp- eller Motorskib og kun 1½ Aar i Sejlskib. Og efter som Sejlskibenes Antal aftager i ret stor Udstrækning, vil den praktiske Gerning komme til at ligge om Bord i Dampskibe og Motorskibe. Derfor synes jeg ikke, der er Begrundelse for at stille helt de samme Kræv til vore Skibsofficerer under den Udvikling, vi nu er inde i, som før har været stillet. Den Oplysning, den højtærede Minister gav os: at man gentagne Gange har givet Dispensationer fra Lovens Bestemmelser, tyder ogsaa paa, at der er Trang til at give nogen Fritagelse. Jeg har ladet mig fortælle — jeg har ganske vist ikke positive Beviser for Rigtigheden deraf, men der er vist for øvrigt flere Udvalgsmedlemmer, der har hørt —, at som Forholdene er nu, gaar det ret ofte saadan, at om end disse unge Mennesker ikke just, naar de skal gøre den praktiske Tjeneste om Bord paa et Sejlskib, skal betale for at faa en Stilling dér, maa de alligevel gøre de to Aars Tjeneste for en meget lille Betaling, idet de netop *skal* have været forhyret med et saadant Skib. Hvis det er rigtigt, synes jeg ikke, vi skulde stille os afvisende overfor Ønsket om at komme lidt ned. Derfor vil jeg da gerne henstille til den højtærede Minister, om han ikke kunde modtage Forslaget, som det er. Det kunde jo være, at dette